

Det kalla Sverige behöver en kristen motståndsrörelse

Gång på gång rankas Sverige som ett av de bästa länderna i världen. Sverige hamnar i topp när det gäller ekonomi, innovationsteknik, affärsklimat, låg korruption och hög utbildningsnivå. Ja, förra året placerade World Economic Forum Sverige på första platsen på sin lista över vilka länder i världen som är bäst att leva i. Unicef rankar Sverige som det bästa landet i världen för barnfamiljer och enligt The Global Age Watch är Sverige det tredje bästa landet i världen att vara pensionär i. Vi hamnar också i topp när det gäller jämställdhet, medelinkomst och hälsa enligt FN:s utvecklingsprogram och på "The Good Country Index" hamnar vi på en tredjeplats över de länder som bidrar mest till världens bästa.

Men det är ändå inte tacksamhet, generositet, värme och medmänsklighet som präglar samhällsdebatten eller samhällsklimatet i Sverige just nu. En allt större rädsla sprider sig istället. Rädsla för den som kommer från en annan kultur och tvingats på flykt, rädsla för religionens påverkan på samhället, rädsla för det som är annorlunda. Man vill bevara och bevaka. Man talar om hårdare tag, minskad invandring och minskat bistånd.

I kampen om makten målas Sverige i allt mörkare färger och rädslan sprider sig än mer. Det blir ännu viktigare att ingen sticker ut, utan alla måste tycka lika och vara lika.

De nationalistiska krafterna drömmer sig tillbaka och längtar efter ett enhetssamhälle. Oron sprider sig. Och det finns anledning till oro för vårt land. Men det är inte invandringen, böneutropen eller de 7 000 unga som omfattas av gymnasielagen som skapar oro hos oss. Det är inte heller den ekonomiska situationen, inte ens om vi skulle öka vårt bistånd, som skapar oro. Nej, vi är oroliga för rädlans konsekvenser. För den kyla, brist på empati och hårda retorik som formar våra tankar om vårt land och om oss själva.

Vi känner oro för ensamheten som breder ut sig, för bristen på livsmod och kärlek. Vi känner oro för den som saknar tro och hopp. För där ligger Sverige tyvärr också i topp. Vi känner oro för den unga generationen och för vilken riktning den ska ta i livet. Vem tar ansvar för att vårt land ska bli mer fyllt av vänskap, värme och kärlek? Vem tar ansvar för språket och orden? Vem tar ansvar för att forma goda tankar om oss själva och den andre? Vem tar ansvar för att skapa rum för tro och hopp? De politiska ideologierna kan skapa ordning, ekonomi och struktur, men inte kärlek. De står likt kala byggställningar som håller upp samhällskroppen men vi måste fylla det med liv, vänskap, värme, tro och hopp.

Vi tror att det behöver resas upp en stark motståndsrörelse i vårt land. En revolution mot rädlans tyranni. Jesusälskande människor som kommer med goda nyheter, som ger helande och hopp vidare. Kyrkan, den lokala församlingen, är Guds sätt att rädda vårt land och den här världen. Vi har under allt för lång tid sett hur kyrkan och tron minskar i vår del av världen, men nu är det tid för något annat. Nu är det tid att frimodigt kliva fram och presentera Jesus. Vi längtar inte tillbaka, vi vill framåt.

Vi längtar efter att vara en dynamisk rörelse av växande församlingar som påverkar hela samhället. Vi vill se ett land som är fyllt av kristna lärare, undersköterskor, forskare, jurister, lantbrukare, ingenjörer och kommunikatörer. Vi längtar efter att se hur universiteten fylls av lärjungar till Jesus som möter framtiden med hopp och tro. Vi längtar efter att se hur våra hus och hem öppnas upp för den som är ensam och svag. Vi längtar efter att en våg av kärlek, värme och tillbedjan ska få svepa över vårt land och fördriva all rädsla som vill bygga murar.

Vem ska ta ansvar för vårt land? Varje politisk ideologi är bristfällig, de kommer bara en bit på vägen. Men det är Jesus som kan förvandla på riktigt. Därför har vi som kyrka ett ansvar för vårt land. Vi vill ta det ansvaret. Vi vill genom bön och ett missionellt liv, ge som gåva det vi fått som gåva. Vi vill ge

helande och hopp vidare för att se ett förvandlat land. Men vi klarar det inte ensamma. Vi behöver stå tillsammans, som lärjungar, som kyrkor och som samfund. Sida vid sida vill vi trotsa kylan och mörkret och visa vägen till Guds kärlek.

Linalie Newman, missionsdirektor Evangeliska frikyrkan
Ingemar Forss, missionsdirektor Evangeliska frikyrkan

Publicerad i tidningen Dagen 2019-11-12

<https://www.dagen.se/debatt/linalie-newman-och-ingemar-forss-det-kalla-sverige-behoover-en-kristen-motstandsrorelse-1.1616076>